

orimliga föreskriften att en sådan ombudsman skall åtnjuta en tredjedel af det arfvode som anvisas till honom och godemännen eller sysslomännen.

Nästan alla bestämmelser om Rättens ombudsmans skyldigheter saknas, hvaremot denna rättighet är alldeles ostridigt honom tillerkänd. Nu synes väl ersättningen för detta extra bestyr icke ens för den mest nitiske Rättens ombudsman, böra kunna uppgå till mera än en domares hela årslön, och jag tillåter mig därför vördsamt föreslå det Riksdagen för sin del måtte besluta

ett tillägg i § 67 af konkurslagen af den 18 September 1862, som begränsar Rättens ombudsmans arfvode till högst femtusen kronor.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

G. H. Stråle.

N:o 16.

Af Herr Stråle, Gustaf Holdo: Om antagande af en författning angående utredning af gäldbunden köpmans bo medelst så kallad administration.

Vid sistförflutne riksdag hade jag tillfälle att såsom ledamot af Lag-Utskottet deltaga i behandlingen af en motion om afveckling medelst administration. Af skäl, hvilka finnas intagna uti samma Utskotts Utlåtande N:o 41, afstyrkte Utskottet samma förslag, och genom Andra Kammarens beslut föll äfven frågan för den gången.

Emellertid hafva sedan sistlidne riksdag händelser timat, hvilka gjort afveckling medelst administration snart sagdt till en nödvändighet,

och erfarenheten vid de många afvecklingar, hvilka för närvarande pågå synes mig uppenbart ådagalägga att en dylik behandling af ett gäldbundet bo numera utan våda kan erhålla äfven ett lagligt berättigande genom dess intagande uti allmänna lagen.

Erfarenheten har äfven ådagalagt det orimliga deruti att *en enda* fordringsegare, ehuru fordran må nu vara huru obetydlig som helst, kan emot alla de öfriga borgenärernes önskan och bestridande, tvinga en gäldenär till konkurs och derigenom ådraga både gäldenär och fordringsegare större tidsutdrägt och större förluster.

Detta kan icke anses billigt, och då, såsom nu tyvärr är fallet, det vanligen är köpmän och industriidkare, hvilka nödgas underkasta sig den hårda nödvändigheten att öfverlemna sina tillgångar till sina fordringsegare, samt desse affärsmän ofta sysselsätta en mängd personer hvilka genom ett afbrott uti affärsverksamheten undanryckas ett förut knappt uppehälle, synes det mig som om Riksdagen, äfven från denna synpunkt, borde åt denna angelägenhet egna en förnyad pröfning och ett mera välvilligt tillmötesgående.

Jag tillåter mig alltså vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del besluta en lag uti hufvudsakligt syfte sådan som bifogade förslag innehåller.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1879.

G. H. Stråle.

(Bilaga.)

På grund af hvad jag nu anfört tillåter jag mig vördsamt föreslå att Riksdagen för sin del behagade besluta en så lydande författning:

§ 1.

Vill köpman som inställt sina betalningar, men om hvilkens försättande i konkurstillstånd yrkande ännu ej blifvit väckt, öfverlemna sitt

bo till *afveckling medelst administration*, och har han fört sådana böcker, som i Kongl. förordningen den 4 Maj 1855 om handelsböcker omför-
mälas, då må trenne eller flere af hans borgenärer genom kungörelse i
allmänna tidningarna kalla samtliga borgenärer att å tionde dagen från
kungörelsens införande sammanträda för att öfverlägga och besluta om
afveckling medelst administration; och skola alle kände borgenärer under-
rättas om sammanträdet genom särskilda kallelsebref, hvilka böra till
dem med posten ofördröjligen afsändas.

§ 2.

Då sådan kungörelse utfärdats, och intill dess beslut i anledning
af frågan om *afveckling medelst administration* blifvit fattadt eller, der
afveckling beslutats, så länge den fortgår, ege borgenär för fordran, som
före betalningsinställelsen tillkommit, icke rätt att i annan ordning, än
här nedan föreskrifves, söka det gäldenärs egendom till konkurs afträdas
skall, eller att samma fordran i laga ordning utsöka.

§ 3.

Vid sammanträdet anmäler hvarje borgenär beloppet af sin fordran,
dock att det belopp, hvarför borgenär vid sammanträdet må rösta, i hän-
delse det öfverstiger hvad gäldenärens bok utvisar, skall medelst före-
teende af ostridigt fordringsbevis styrkas.

Förslag till *afveckling medelst administration* skall såsom antaget
anses, derest antingen alla tillstädesvarande borgenärer sig derom förenat,
eller ock fyra femtedelar af de vid sammanträdet närvarande borge-
närerne bifallit förslaget, och desse borgenärer jemväl representera fyra
femtedelar af de ostridiga fordringarne.

§ 4.

Varder beslut om gäldbundna boets *afveckling medelst administra-
tion* i behörig ordning fattadt, ege borgenärerne i den ordning som, för
val af gode män i konkurs är föreskrifvet, utvälja administratorer, två
eller flere, att boet om händer taga och afveckla. Vid samma tillfälle
utfärda borgenärerne instruktion och bemyndigande för administratorerne.

Anse administratorerne, efter tagen närmare kännedom om gäld-
bundna boets ställning, afveckling utan konkurs overkställbar, göre hos
rätten ansökan om boets försättande i konkurs, men ansvare för boets
tillgångar, till dess de af konkursförvaltarna omhändertagas.

§ 5.

Har *afveckling medelst administration* blifvit beslutad och kommit till stånd, må den under ingen förevändning fortgå längre tid än tolf månader, räknadt från den dag beslut om afveckling fattades.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

G. H. Stråle.

N:o 17.

Af Herr von Strokirch: Om ändring i gällande stadganden rörande skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse.

Frågan om förändrade grunder för skyldigheten att å landet bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse har under en följd af år redan så många gånger förelegat till Riksdagens pröfning, att tiden för dess slutliga lösning torde få anses icke böra vidare uppskjutas.

Domsagors ej sällan skeende delning, beredandet af goda och säkra förvaringsställen för värderika tingsarkiv och handlingar, och det allt mer och mer stegrade behovet af tätare än hittills återkommande ting torde inom en ej aflägsen framtid nödvändiggöra omkostnaden för såväl åtskilliga nybyggnader af tingshus och häradsfängelser som ändamålsenliga förbättringar derå, hvilkas bestridande komme att gifva ökad näring åt den länge kända obelåtenheten med nu gällande föreskrifter an-